

Szakonyi Károly

Görgey 90

Van kit követnie Görgey Gábornak, aki ráadásul Artúr, mert ama híres ős, aki miatt Gáborként jegyzi írásait, visegrádi magányában csaknem elérte a századik életévét. Görgey Artúr tábornok talán egyszer megálmodta, hogy lesz egy tollforgató leszármazottja, aki segít igazságot szolgáltatni neki az árulás vádjában, drámát, könyvet ír majd róla, és egyébként is, mint a szabadságharcban ő, a katona, írói tehetségével ugyancsak dicsőséget szerez a történelmi névnek…

Görgey Gábor 9o. évétől annyi választ el engem, mint a Tábornokot a száztól. Futunk fej-fel mellett, mostanában már bíztatva egymást, hogy tartsunk ki, van még dolgunk akkor is, ha már lassabb a tempó. Bár az ő esetében ez nem is igaz. Dolgozik, noha számára az írás, a szeme miatt, jó ideje már komoly feladat, de könyvet, színdarabot ír, egyre tetézi életművét, ami pedig jelentős mennyiségű máris.

Valamikor a hatvanas évek elején hallottam róla, azt hiszem, a Vígszínház hirdette a darabját, ami helyett azonban a Tháliában volt bemutatója, ott láttam először a *Komámasszony, hol a stukker* című, fergeteges abszurd komédiáját. Azért mondom, hogy először, mert ez a darab máig óriási siker, állandóan játsszák valahol, én meg sokáig követtem a bemutatóit, írtam is róla. Artúr (hadd nevezzem így, magunk között) Kaposváron került elém, ahol magyardráma-fesztivál zajlott, zsűritag voltam, és lelkesen szavaztam meg az első díjat a *Rokokó háború*nak, ugyancsak abszurd komédiájának. Akkor barátkoztunk össze, azóta tudunk egymás minden lépéséről, szakmairól, magánéletiről, a változó otthonokról, (de most már gyakori vendégként a toscanai szépségű solymári kertes házáról.) Minden könyvét ismerem, (nagyra becsülöm regénytrilógiáját, az *Utolsó jelentés Atlantiszró*l címűt), tárcaköteteit, (a Magyar Nemzetnek hosszú évekig munkatársa és tárcaírója volt, neki is köszönhető a hetvenes években feltámasztott műfaj), láttam minden darabját, a remek egyfelvonásos abszurdokat, a megélt kitelepítésről szóló *Galopp a Vérmezőn* drámát, olvastam verseit, fordításait. Görgey drámája az agg tábornoknak Kossuth Lajossal máig

ható ellentétét-vitája az évforduló előestéjén került színre és kötetbe a családi emlékekkel, megelőzve és mintegy kiegészítve a Nemzeti Múzeum *Az ismeretlen Görgei* kiállítást.

Manapság egy kilencvenéves nem öreg ember, különösen, ha olyan érdeklődő az élet dolgai iránt, mint Artúr. Élteti az élet szeretete, figyel a világ eseményeire, melyek fölött ítél, de nem elfogultan. Soha nem láttam elfogultnak, megnyugtatóan úriember a szó nemes értelmében. Karakánsága példaadó, s manapság ritka erény.

Novemberben már hűvös van a szabadban üldögélni, de egy pohár vörös borral (konyakkal) még elviselhető az őszi délután a virágokkal, leanderbokrokkal díszes solymári kertben. Koccintunk hát a kilencvenedikre meg a továbbiakra Artúrral, míg Ildikó asszony odabenn asztalra hordja csodakonyhája finomságait.

(Szeretettel köszöntjük a 88 esztendős Szakonyi Károlyt)